

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/120/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623215378
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5623215378.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: B. O., nar. XX.XX.XXXX, pobytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, dieťa rodičov: matka Mgr. E. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. XXX/XX, F. Z. - S., s adresou na doručovanie L. B. - poradenské centrum, S. XX, F. Z., a otec Q. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. XXX/XX, F. Z. - S., zastúpený Mgr. Patrikom Kachlíkom, advokátom so sídlom Bratislava, Štefánikova 14, IČO: 53 924 410, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca voči uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/77/2023-15 zo dňa 05.09.2023, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) vo výroku I. návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia v časti ochrany maloletej podľa § 365 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) zamietol. Súčasne začal konanie o nariadenie neodkladného opatrenia o dočasnom zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky (výrok II.). Vo výroku III. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloletú zveril do osobnej starostlivosti matke do právoplatného skončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. B. výživným vo výške 50 eur mesačne do vykonateľnosti rozhodnutia o výživnom vo veci samej (výrok IV.). Súčasne ustanovil maloletej kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš (výrok V.).

2. Pri rozhodovaní poukázal na ust. § 2 ods. 1, § 365, § 366, § 367 a čl. 7 CMP v spojení s § 325 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1 a 2, § 330 ods. 1 a 2, § 332 ods. 1, § 333 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) a na návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že CMP neobsahuje osobitnú úpravu týkajúcu sa neodkladných opatrení vo veci zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Keďže maloletá B. je v čase rozhodovania vo faktickej starostlivosti matky, nebolo dôvodné nariaďovať neodkladné opatrenie, ktorého obsahom je odovzdanie dieťaťa matke podľa § 367 CMP ani rozhodovať o zverení dieťaťa do starostlivosti matky podľa § 365 CMP, a preto tento návrh zamietol. Súčasne dospel k záveru, že existujú dôvody, pre ktoré je potrebné rozhodnúť o zverení dieťaťa do dočasnej starostlivosti matky, kým nebude rozhodnuté o osobnej starostlivosti v rámci konania vo veci samej, preto podľa § 360 ods. 1 CMP a § 325 a nasl. CSP začal konanie o nariadenie neodkladného opatrenia. Keďže rodičia spolu nežijú a maloletá je s

matkou na utajenom mieste, rešpektujúc želanie maloletej, zohľadniac jej záujem, vek (11 rokov) a silnú citovú väzbu s matkou, v štádiu konania o neodkladnom opatrení považoval za postačujúce, že táto nie je s matkou proti svojej vôli. S matkou ostáva dobrovoľne, hoci kvôli tomu odišla zo svojho domova a nenastúpi do školy, ktorú doposiaľ navštevovala, pričom aj jej kontakt s otcom a súrodencami bude komplikovaný.

Pri určení dočasného výživného súd zohľadnil výšku vymeriavacieho základu otca živnostníka v sume 605,50 eur a výšku úhrnu poisťného 200,72 eur, ako aj jeho vyživovaciu povinnosť k sedemnásťročnému Z. a štrnásťročnému R., ktorí ostali v jeho starostlivosti. Za výživné v nevyhnutnej miere považoval 50 eur mesačne.

Kolízneho opatrovníka ustanovil podľa § 31 ods. 2, § 60 a § 61 Zákona o rodine.

4. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie otec poukazujúc na svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný dňa 05.09.2023, v ktorom popísal spolužitie s matkou a starostlivosť o ich tri maloleté deti; konanie o tomto návrhu bolo zastavené z dôvodu, že matka podala návrh skôr. Podľa neho konanie matky bolo skratové, zo dňa na deň uniesla maloletú z domu, odtrhla ju od otca, súrodencov, kamarátov a izoluje ju s tým, že v čase podania odvolania už vynechala tri týždne povinnej školskej dochádzky.

Podľa jeho názoru napriek vyjadreniu maloletej zo dňa 30.08.2023 mal súd prvej inštancie zachovať určitú mieru obozretnosti a zdržanlivosti s ohľadom na fakt, že výpoveď dieťaťa môže byť zmanipulovaná a ovplyvnená jedným z rodičov, čo sa podľa neho stalo v tejto veci. Vyjadrenie maloletej nemá s realitou absolútne nič spoločné. Otec bol príkladným rodičom a so všetkými deťmi má vytvorený vzťah. Vytrhnutie maloletej z rodinného prostredia je následkom psychickej poruchy alebo absolútne zavrnutiahodným činom matky, vzhľadom k čomu navrhuje nariadenie znaleckého dokazovania. Podľa neho maloletá nikdy nemohla byť svedkom násillia alebo vyvíjania akéhokoľvek nátlaku na matke, pretože sa tak nedialo. Vyjadrenia maloletej, podľa ktorého otec ako živnostník neprispieval do rodiny a išlo to dolu vodou, sú len opakovaním toho, čo jej povedala matka na zdôvodnenie odchodu od rodiny. Ak sa matka útekom snaží chrániť mal. B., kládol otázku, prečo so sebou nezobrala taktiež dve ďalšie deti. Podľa otca konanie matky postráda akúkoľvek logiku. Súčasne otec predložil čestné vyhlásenia blízkych a známych o spolužití rodičov a starostlivosti otca o deti ako aj spoločné fotografie rodiny.

5. Otec považoval za nesprávne, ak súd prvej inštancie nekriticky vzal za svoje nepravdivé jednostranné tvrdenie jednej strany bez oboznámenia sa so skutočným stavom a dieťa zveril do osobnej starostlivosti jednému z rodičov. Podľa názoru otca súd prvej inštancie nedodrжал vyšetrovací princíp, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP. Ak by boli primerane, zdržanlivo a logicky hodnotené skutkové tvrdenia matky, nebola by osvedčená bezodkladná potreba úpravy pomerov, ani to, že maloletá je s matkou dobrovoľne. Výpoveď maloletej považoval za zmanipulovanú.

Otec ďalej poukázal, že matka sa nikdy neobrátila na políciu, kňaza, nikdy nebola ošetrovaná v nemocnici. Susedia nikdy nevolali políciu pre hluk v domácnosti. Deti nemali v škole zhoršený prospech ani nevykazovali žiadne úchyľky v správaní. Deti ani matka sa nikdy nikomu nezverili a z okolia si takisto nikto nič nevšimol. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie odobril únos maloletej z domácnosti, kde žila celý život.

Preto navrhol zmenu napadnutého uznesenia vo výroku III. a s tým súvisiaceho výroku IV. tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia sa zamietne a matke bude uložená povinnosť maloletú odovzdať do osobnej starostlivosti otca.

6. Vyjadrenie k odvolaniu otca zo strany matky a kolízneho opatrovníka nebolo podané.

7. Podľa § 367 ods. 1 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého dočasne odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

Podľa ust. § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

Podľa § 67 CMP, na vady konania pred súdom prvej inštancie prihlíada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

8. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s § 3 ods. 5 CMP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom v ust. § 65 a § 66 CMP, postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario, pričom dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, podľa ktorého v prejednávanej veci bola osvedčená naliehavosť zásahu do pomerov maloletého dieťaťa, a preto odvolaním napadnuté uznesenie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že matka spolu s maloletou opustili spoločnú domácnosť dňa 23.08.2023, pričom odišli bývať do chráneného prostredia. Matka sa návrhom na neodkladné opatrenia zo dňa 30.08.2023 domáhala zverenia maloletej do svojej starostlivosti a určenia výživného vo výške 100 eur mesačne. Osobitným návrhom sa dočasného zverenia maloletej domáhal aj otec. Maloletá bola dňa 30.08.2023 vypočutá u kolízneho opatrovníka, pričom bola primerane svojmu veku oboznámená aj so svojimi právami ako aj s ďalším priebehom konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. V rámci vypočutia súhlasila so zotrvaním v starostlivosti matky a v danom čase nemala záujem sa stretávať s otcom.

10. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a vychádzajúc z jeho obsahu dospel k záveru, podľa ktorého súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vychádzal z dosiaľ vykonaného dokazovania a podkladov, ktoré mal k dispozícii, pričom dospel k správne záveru, keď do rozhodnutia súdu vo veci samej maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi upravil rozsah vyživovacej povinnosti.

11. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto len konštatuje správnosť jeho záverov. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na nezhodu rodičov o podstatnej otázke, t. j. kto bude vykonávať osobnú starostlivosť o dieťa, je dôvodné, aby sa upravil výkon rodičovských práv a povinností k dieťaťu. Skutočnosti uvádzané otcom v odvolaní vzhľadom na ich obsah nemohli mať za následok zmenu napadnutého rozhodnutia, nakoľko otec ničím neosvedčil nesprávnosť skutkových zistení kolízneho opatrovníka vo vzťahu k zisteniu názoru maloletej či jej ovplyvňovanie zo strany matky.

12. Čo sa týka obviňovania matky z psychickej poruchy či skratového konania, odvolací súd konštatuje, že uvedené môže byť vecou prípadného ďalšieho dokazovania neustranným odborníkom v rámci základného konania. Odvolací súd uvádza, že v tomto štádiu konania rýchlosť rozhodnutia súdu má prednosť pred rozsahom/hĺbkou dokazovania, a preto nepovažoval za nutné vyhodnocovať fotografie, ktoré pochádzajú z čiastkových situácií, ani čestné vyhlásenia známych a blízkych osôb otca, ktorí majú vzťah k jednému alebo oboj rodičom. Tieto dôkazy budú vyhodnotené súdom prvej inštancie v ďalšom konaní.

13. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je len dočasnou úpravou, ktorá neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej v tom smere, komu bude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti (prípadne či dieťa nebude zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov). Prvostupňový súd rozhodne vo veci po riadne vykonanom dokazovaní, v rámci ktorého bude dôkladne skúmať všetky vyjadrenia účastníkov konania ako aj predložené dôkazy. Za dosiaľ danej dôkaznej situácie, v danom štádiu konania vzhľadom na rozpory v tvrdeniach rodičov postupoval prvostupňový súd správne, keď v prvom rade prihlíadol k názoru maloletého dieťaťa vyjadreného pred kolízny opatrovníkom bez ohľadu na to, že môže ísť o vyjadrenie ovplyvnené matkou.

14. Odvolací súd sa stotožnil aj s uložením povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletej dočasne sumou 50 eur mesačne, nakoľko neodkladným opatrením možno uložiť platiť výživné len v nevyhnutnej miere. Suma 50 eur zodpovedá okolnostiam prejednávanej veci, keď otec má vyživovaciu povinnosť ešte k dvom maloletým deťom, o ktoré sa osobne stará.

15. O prípadných nárokoch na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu, na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).